586/00

Den 31. januar 2000 blev i sag nr. 50.880:

xxxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xxx xxxxx
xxxx xxxxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har autoforsikring i Codan Forsikring, klager over, at selskabet har anerkendt klagerens erstatningsansvar for et uheld den 5/11 1996, hvori den forsikrede bil ifølge selskabet har været impliceret.

Selskabet har i skrivelse af 5/8 1999 redegjort for sagen således: "Den 7.10.1997 modtog vi et erstatningskrav fra en Shell tank for en skade på en vaskehal, som var blevet påkørt af klagerens bil. Da vi trods 5 breve til klageren ikke havde modtaget en anmeldelse, betalte vi kravet den 9.01.1998 til skadelidte. Klageren ringede til selskabet den 26.11.1997 og oplyste, at bilen havde været på skadestedet den dag, men at hun ikke havde lavet nogen skade, samt at vi ville modtage dokumentation for dette. Da vi ikke har modtaget noget, som kunne påvise, at klagerens bil ikke havde forvoldt skaden, finder vi, at skaden er korrekt behandlet i henhold til praksis og færdselslovens regler. Klagerens ansvarsforsikring for bilen er tegnet med selvrisiko på 1.219 kr., som vi har opkrævet."

Klageren har forklaret, at hun på skadedatoen befandt sig på den pågældende tankstation sammen med sin søn, fordi der skulle fyldes benzin på hendes bil. Mens klagerens søn fyldt benzin på bilen, bemærkede klageren 2 mænd, der forsøgte at skubbe en bil i gang. Klageren tilbød derfor de 2 mænd, at de kunne låne hendes startkabler. På et

tidspunkt spurgte en ukendt mand klageren, hvor klagerens bil var forsikret, hvortil klageren svarede, at den var forsikret i Codan Forsikring.

Klageren afviser, at have påkørt vaskehallen og henviser til den afgivne forklaring. Klageren bemærker endvidere, at der først rettes et krav cirka et år efter, at den påståede skade indtraf. Endelig har klageren oplyst, at hun efter modtagelsen af de omtalte skrivelser fra selskabet hver gang kontaktede dette og oplyste, at hun ikke kunne anmelde en skade, der ikke var sket.

Af erklæring fra én af de 2 omtalte mænd fremgår: "Undertegnede husker den pågældende episode, min bil ville ikke starte, min søn prøvede at skubbe den i gang da der kom en bil ind på tanken, manden fik benzin på, kvinden spurgte om vi ville låne hendes startkabel, vi lånte det, bilen ville stadigvæk ikke starte. Da de kørte igen ca. 5-10 min. efter var der ikke sket uheld el. påkørsel af nogen art. Der gik ca. 1 år, da jeg blev ringet op privat, det var ..(klageren)."

Nævnet udtaler:
Det indklagede selskab hæfter som ansvarsforsikrer for det forsikrede køretøj umiddelbart over for en skadelidt, jf. færdselslovens § 108.

Når der som i det foreliggende tilfælde er rejst et krav mod selskabet er det vigtigt at selskabets forsikringstager skriftligt tilkendegiver sin opfattelse af begivenheden. Dette har klageren ikke gjort, og selv om klageren i november 1997 telefonisk har meddelt, at hun – selv om hun erkender at have været på skadestedet – ikke har forvoldt nogen skade, har hun ved ikke at forsyne selskabet med skriftligt materiale stillet selskabet i en bevismæssig så dårlig situation, at nævnet ikke kan kritisere, at selskabet har anerkendt erstatningspligten. At klageren efter at selskabet har anerkendt erstatningspligten svarer skriftligt og fremsender vidneerklæring kan ikke føre til et andet resultat.

3. 50.880

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard